

USTAWA
z dnia 4 września 2008 r.
o zmianie ustawy o izbach morskich

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2008
r. Nr 192, poz. 1178.**

Art. 1.

W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W skład izby morskiej wchodzi:

- 1) sędziowie, w tym przewodniczący i jeden lub więcej wiceprzewodniczących,
- 2) ławnicy.”;

2) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Do orzekania w sprawach należących do właściwości izb morskich Minister Sprawiedliwości deleguje sędziów na podstawie art. 77 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) spośród sędziów sądów powszechnych posiadających znajomość zagadnień morskich w zakresie spraw należących do właściwości izb morskich.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej powołuje i odwołuje przewodniczącego i wiceprzewodniczących spośród sędziów delegowanych do izby morskiej zgodnie z art. 7a.

2. Inspektorów dochodzeniowych oraz innych pracowników izb morskich przyjmuje i zwalnia przewodniczący właściwej izby morskiej.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 35, poz. 192, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2004 r. Nr 62, poz. 575 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698.

„Art. 9. 1. Sędziowie sądów powszechnych orzekający w izbach morskich zachowują prawa i obowiązki przewidziane w przepisach dotyczących sędziów sądów powszechnych.

2. Do pracowników izb morskich mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.³⁾).”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. W zakresie wynagradzania mają zastosowanie:

1) do sędziów orzekających w sprawach należących do właściwości izb morskich – przepisy w sprawie wynagradzania sędziów sądów powszechnych,

2) do pracowników izb morskich – odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska, zaszeregowanie oraz szczegółowe warunki wynagradzania pracowników izb morskich, a także kwalifikacje wymagane dla pracowników izb morskich, mając na uwadze przepisy, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”;

6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Izby morskie rozpoznają sprawy wypadków morskich na rozprawie, w pierwszej instancji – w składzie jednego sędziego oraz dwóch ławników, w drugiej instancji – w składzie jednego sędziego oraz czterech ławników. Rozprawie przewodniczy sędzia.

2. Przewodniczący izby morskiej pierwszej i drugiej instancji może zwiększyć skład orzekający o dwóch ławników lub o jednego sędziego i jednego ławnika, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na zawiły charakter sprawy.

3. Poza rozprawą postanowienia wydaje sędzia bez udziału ławników, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.”;

7) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania izb morskich, w tym:

1) zadania przewodniczącego izby,

2) zadania inspektorów dochodzeniowych,

3) podstawowe zadania referentów, kierownika sekretariatu i sekretarza izby,

4) szczegółowy sposób prowadzenia i protokołowania rozpraw,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959.

5) tryb występowania o pomoc prawną i komunikowania się z innymi organami,

6) organizację pracy izby

– mając na uwadze zapewnienie skuteczności i sprawności prowadzonych przed izbami morskimi postępowań.”;

8) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyjego interesu prawnego dotyczy wypadek morski.”;

9) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po wszczęciu postępowania izba morska przeprowadza dochodzenie bezpośrednio przez inspektora dochodzeniowego albo za pośrednictwem kapitanatu (bosmanatu) portu.”;

10) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Dochodzeniem w rozumieniu ustawy są czynności w celu utrwalenia śladów i dowodów oraz umożliwienia przeprowadzenia rozprawy przez wstępne wyjaśnienie przebiegu, przyczyn i okoliczności wypadku morskiego i ustalenie kręgu zainteresowanych oraz świadków.

2. Z zastrzeżeniem art. 20, każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania w dochodzeniu.

3. Rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie należy wydać na żądanie izby morskiej, a w wypadkach niecierpiących zwłoki - także na żądanie inspektora dochodzeniowego lub kapitanatu (bosmanatu) portu.

4. Armator i kapitan statku obowiązani są na wezwanie prowadzącego dochodzenie udzielić wyjaśnień o statku, w szczególności o składzie jego załogi, miejscu pobytu statku i członków załogi lub o terminach przybycia statku do polskiego portu i o wysokości szkody, oraz przedłożyć użyte w danej podróży mapy morskie, dzienniki i inne dokumenty lub dane gromadzone w formie elektronicznej potrzebne do wyjaśnienia okoliczności wypadku.

5. Izba morska jest upoważniona do:

1) dostępu i badania miejsca wypadku, statku, jego szczątków i zawartości,

2) sporządzania spisów oraz czasowego przejmowania części statków i innych rzeczy wymagających zbadania,

3) dostępu do rejestratorów pokładowych i ich odczytów, a także innych zapisów,

4) zapoznania się z wynikami postępowań i badań przeprowadzanych przez inne podmioty,

5) uzyskania informacji i dostępu do dokumentacji użytkownika statku, producenta i innych osób lub jednostek organizacyjnych w zakresie niezbędnym dla ustalenia przyczyny wypadku.

6. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, obejmuje także prawo wstępu do wszystkich części portu.
7. Prowadzący dochodzenie na zlecenie izby morskiej korzysta z uprawnień, o których mowa w ust. 5 i 6, jest też uprawniony do:
 - 1) przesłuchiwania świadków,
 - 2) zapoznawania się z zeznaniami w innych postępowaniach i udziału w przesłuchiowaniu świadków.”;

11) uchyla się art. 28a;

12) art. 39a otrzymuje brzmienie:

„Art. 39a. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia wyciąg z orzeczenia publikuje się na stronie internetowej izby morskiej. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 1a, sporządza się i publikuje raport z postępowania w sprawie wypadku morskiego. O publikacji raportu minister właściwy do spraw gospodarki morskiej powiadamia Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) omówienie podstawowych faktów związanych z wypadkiem, wskazujące, czy w jego wyniku miała miejsce śmierć człowieka, obrażenia ciała lub zanieczyszczenie środowiska,
- 2) określenie państwa, bandery oraz oznaczenie właściciela lub armatora statku oraz oznaczenie instytucji klasyfikacyjnej sprawującej nadzór nad statkiem,
- 3) szczegółowe wymiary statków, które brały udział w wypadku,
- 4) dane dotyczące silników głównych i pomocniczych statków, które brały udział w wypadku,
- 5) dane dotyczące wieku pracowników, posiadanych przez nich dyplomów i świadectw oraz liczbę stanowisk i staż pracy na danym stanowisku,
- 6) opis procedur bezpieczeństwa na statkach, które brały udział w wypadku,
- 7) szczegółowy opis okoliczności, w jakich wydarzył się wypadek,
- 8) ustalenie czynników, które stanowiły przyczynę wystąpienia wypadku, oraz wnioski zgodnie z wymaganiami bazy danych wypadków Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego,
- 9) zalecenia mające na celu zapobieganie podobnym wypadkom w przyszłości, o ile jest to możliwe.”;

13) w art. 43 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odwoławcza Izba Morska rozpoznaje zażalenie na postanowienie, o którym mowa w art. 35 ust. 3, na posiedzeniu, w składzie: jednego sędziego i czterech ławników, najpóźniej w ciągu 3 dni od dnia wpływu akt wraz z zażaleniem do Odwoławczej Izby Morskiej.”;

14) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Od orzeczenia Odwoławczej Izby Morskiej przysługuje apelacja. Apelację wnosi się za pośrednictwem Odwoławczej Izby Morskiej do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.”.

Art. 2.

Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów tej ustawy.

Art. 3.

Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 4.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 2 oraz art. 17 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 2 oraz art. 17 ust. 4 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.